

Moje dnešní noční můra

02.února 2006 Ivan Langer

Měl jsem v noci na dnešek špatný sen. Bylo 30. června 2006, pár týdnů od voleb do Poslanecké sněmovny. Čerstvě jmenovaný premiér Paroubek oznamoval vládní program menšinového kabinetu ČSSD, doplněného o několik neobyčejně zkušených, schopných, ba všeschopných expertů navržených KSČM. Kabinet měl 27 členů, jako za starých dobrých časů. Vždyť přece „zdroje tady jsou a ne, že nejsou“. Na ministry, náměstky, členy dozorcích rad nejrůznějších státních fondů, agentur a samozřejmě národní správce do všech nestátních podniků tedy určitě.

Nová vláda byla opravdu kabinetem snů, tedy těch rudých. Co jméno - to perla. Jiří Paroubek, Zdeněk Škromach, Valtr Komárek, Jiřina Švorcová, Miroslav Šlouf, Pavel Příbyl, Stanislav Křeček, Jan Kavan, David Rath, ba i ta Emmerová se vrátila, a tak ministerstvo rozdělili na dvě. Rath dostal ministerstvo pro národní správu nestátního zdravotnictví, Emmerová ministerstvo pro zdraví lidu.

Na prvním místě vládního programu rozšafný premiér jmenoval okamžité zrušení lustračního zákona, a to v režimu zkráceného čtení, aby nepromarnil jediný den, kdy by se další hordy expertů mohly po téměř 17 letech vrátit na místo činu. Zrušení tohoto diskriminačního zákona premiér doplnil dalším klíčovým bodem - zákonem o odškodnění všech pozitivně lustrovaných spoluobčanů. To vše za nadšeného potlesku Rady Evropy, Evropského soudu pro lidská práva i desítek mezinárodních iniciativ za nadlidská práva bývalých diktátorů, aparátčků, fízlů a milicionářů.

Čestné třetí místo v projevu ministerského předsedy zaujímala - jak jinak - milionářská daň. Z její působnosti však byly vyňaty osoby, které svůj majetek získaly v období 25. února 1948-17. listopadu 1989, nebo později při dělení majetku KSČ, SSM, Pionýra, ROH a dalších organizací Národní fronty.

Z dalších bodů stojí za zaznamenání zákon o dobrovolném souhlasu všech občanů s odposlechy telefonů a mailů, přičemž kontrolou byla pověřena veřejnoprávní agentura Zifčák a spol. Za přítomnosti samotného velvyslance Čínské lidové republiky pak byl vyhlášen zákon o vyvlastňování majetku pro potřeby čínských investorů. A to všechno, to byl teprve začátek ...

Fuj, chápete, jak se mi ulevilo, když jsem se celý zpocený probudil a zjistil, že to vše byl jenom sen? Že je teprve 10. ledna a je pořád ještě relativně čas postarat se o to, aby se náš letošní 30. červen tomu z mého snu nepodobal byť jediným okamžikem?